

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ניתן להפיץ לזיכוי הרבים תחת השם 'נר שמואל' בלבד

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יבמות - ק"ג

1. **על איזה סוג חליצה שנינו שכשרה ואיזה פסולה?**
כשרה - חלצה במנעל קרוע שחופה את רוב הרגל. בסנדל שבור שמקבל את רוב הרגל. בסנדל של שעם ושל סיב שהם קשים ומגינים על רגל. בקב הקיטע, במקו [נעל מלבד קשה להגן על הרגל], בסמיכת הרגלים, באנפיליא של עור, והחולצת מן היבם הגדול בין עומד בין יושב בין מוטה, והחולצת מן היבם הסומא.
פסולה - במנעל קרוע שאין חופה את רוב הרגל, בסנדל שבור שאינו מקבל את רוב הרגל, ובסמיכת הידים [המהלך בידיו], ובאנפיליא של בגד, והחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה.
2. **קב הקיטע - אינו עשוי מעור. במסכת שבת נחלקו: לר' מאיר נחשב מנעל ומותר בהוצאה, ורבנן [ר' יוסי] אוסרים. במשנתנו כשר לחליצה, כדעת מי? אביי: כדעת רבנן ומדובר שמ"מ מחופה עור. רבא: כדעת ר' מאיר. ומ"מ מודה בסיפא שאנפיליא של בגד אינה מנעל כיון שהיא אינה מגינה על הרגל.**
3. **אלו הוראות של אמימר למדנו בענין חליצה?**
 א. החולץ צריך לדחוק רגלו על הקרקע. ומה ששינונו 'בין עומד בין יושב בין מוטה - כשרה' דווקא כשדוחק ברגלו.
 ב. מי שרגלו הפוכה ודורס על גב הרגל אינו יכול לחלוץ. ומה ששינונו סמוכות הרגלים כשר, הכוונה שנותן לאחר לחלוץ.
אמר רב אשי: לפ"ז בר אובא ובר קיפוף אינם יכולים לחלוץ כיון שרגליהם הפוכות.
4. **שנינו מן הארכובה ולמטה כשרה משמע שהשוק קרוי רגלו ואילו לגבי עליה לרגל שנינו 'רגלים' - למעט בעלי קבין, משמע שאינו בכלל רגל? בחליצה נאמר 'מעל רגלו'. אמנם מעל הברך כבר פסול משום 'מעל דמעל'. רב פפא למד מכך: עצם הקרסול שבין השוק לרגל, יורדת עד הארץ ואין עוד פרק אחר בינה לבין העקב. ולכן השוק אינו נחשב מעל דמעל. רב אשי דחה: אפילו אם יש עוד פרק כיון שהקרסול בגובה כף הרגל נחשב כחלק ממנה.**
5. **ממשנתנו משמע שהיה רגל, כיצד פירשו א"כ פסוקים בענין זה?**
 א. 'ובשליטה היוצאת מבין רגליה' - בשעה שכורעת לילד, נועצת עקביה בירכותיה ויולדת. הפסוקים הבאים משום לשון נקיה: ב. לא עשה [שער] רגליו ולא עשה שפמו. ג. 'ויבא שאול להסך את רגליו' ד. 'אך מסיך הוא רגליו בחדר המקירה' ה. 'בין רגליה'.
עוד בענין יעל וסיסרא - אמר רבי יוחנן: שבע בעילות בעל אותו רשע באותו היום. כמבואר שבע לשונות כרע נפל וכו'.
הטעם שלא נחשב שיעל נהנתה מעבירה: כיון שכל דבר טוב הבא מן הרשעים נחשב רעה לצדיקים, שנא': השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע, היינו שמא לבן יזכיר ליעקב שם עבודת כוכבים. ואצל יעל הרעה היתה שהשליך בה סיסרא זוהמא, מקור זוהמא: כשבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא, ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן, עכו"ם שלא עמדו בהר סיני - לא פסקה זוהמתן.
6. **חלצה במנעל שאינו שלו חליצתה כשרה. המקור לכך: בית חלוץ 'הנעל'. א"כ מדוע נאמר 'נעלו'? למעט - א. גדול שאין יכול להלוך בו, ב. קטן שאינו חופה רוב רגלו, ג. סנדל המסוליים שאין לו עקב. שפסולים לחליצה. רב יוסף אמר לאביי לתת ליבם את סנדלו לחליצה, נתן לו אביי סנדל שמאל. אמר לו רב יוסף: של שמאל בימין מותר רק בדיעבד. ואע"פ שאף סנדל שאינו שלו מותר רק בדיעבד, כוונתי הייתה שתקנה ליבם את הסנדל.**
7. **סנדל המוסגר - שפרחה בו צרעת והכהן הסגירו. או סנדל המוחלט שהכהן החליטו לא תחלוץ בו. מה הדין אם חלצה בו? רב פפי משמיה דרבא - מוסגר: חליצתה כשרה. מוחלט: חליצתה פסולה כיון שכתותי מכתת שיעוריה. רב פפא משמיה דרבא - בשניהם כשרה. הקשו על רב פפי מכמה מקומות שלכאורה לא אומרים בזה 'כתותי מיכתת':**
 א. **בית המוסגר** מטמא מתוכו במגע ואע"פ שלא נכנס רוב גופו לתוכו, מוחלט - מתוכו ומאחוריו, ושניהם מטמאין בביאה. ואם מוחלט נחשב כתות הרי אין כאן 'והבא אל הבית'. ותיצו: שם נאמר: 'ונתץ את הבית', אפילו בשעת נתיצה קרוי בית.
 ב. **בגד המנוגע** שיש בו ג' על ג' אע"פ שאין בו כזית, כשנכנס רובה לבית טהור - טמאתהו. ולכאורה מדובר בבגד מוחלט, ואע"פ לא נחשב כתות. ותיצו: א. מדובר במוסגר. ונדחה: שבסיפא שנינו 'היו בה כמה זיתים, אע"פ שאין בה יותר משלש על שלש כיון שנכנס ממנה כזית לבית טהור טמאתהו', ורק אם מדובר במוחלט אפשר להקישו למת שמטמא בכזית. ב. 'ושרף את הבגד', אפילו בשעת שריפה קרוי בגד. ואי אפשר ללמוד מדין זה לחליצה כיון שאיסור מטומאה לא גמרינן. [ההלכה למסקנא - בדף הבא].